

ה"ט 38647/02/18 - ס.צ. נגד ד.ז.

בית משפט השלום באשקלון

ה"ט 38647-02-18 צ' נ' ז'

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מבקשים
נגד
משיבים
ס.צ.
ד.ז.

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לסמכותי על פי **סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "החוק")**.

2. בבקשה למתן צו במעמד צד אחד אשר הוגשה ביום 18/02/18 טענה המבקשת כי המשיב מפר את הסדר בצהרון אשר מנהלת ברחוב אאאא באאאא (להלן: "הפעוטון"), אשר בו מתחנכת בתו. המבקשת טענה כי המשיב מצלם ומקליט את צוות הפעוטון והילדים בו, מדבר בצורה שאיננה מכבדת את המקום, ומטריד אותה ואת הצוות בזמן שמביא ולוקח את בתו מהפעוטון, וכן בהודעות ווטסאפ.

עוד נטען כי בשל האירוע הוגשה תלונה במשטרה, והמבקשת טענה כי חוששת לאלימות מצד המשיב בשל הגשת הבקשה, מאחר והמשיב "מתנהג בגסות, מדבר לא יפה, ומתנהג כאילו שהוא מנהל את הפעוטון וכולם חייבים לציית לו", וכי לפעמים כשהוא מגיע "ממש חרדה ורועדת" שמא יפעל בגסות יתרה או אלימות כלפי מי מהנוכחים בפעוטון.

3. המבקשת טענה כי ביום 18/02/18, בשעה 08:55 לערך, הגיע המשיב לפעוטון וביקש לשוחח עמה. כששאלה האם הכל בסדר החל המשיב ללעוג לה ולצחקק ואז הבחינה כי שוב מצלם בסתר את הצוות ואת הפעוטון. משביקשה ממנו להפסיק לצלם - המשיב סרב, המשיך להקניטה ולצלם אותה ואת הצוות. בתגובה לכך, אמרה לו שאם ימשיך כך תסגור את הדלת, וכך עשתה. המשיב המשיך לצעוק כשהוא בחוץ, דיבר עם אחת העובדות עד שזו אמרה לו כי היא לא הגנת ונכנסה אף היא פנימה. המבקשת טענה כי התנהלות זו חוזרת ונשנית, והאירוע הנוכחי התרחש לאחר שביום השישי האחרון שלחה למשיב הודעה שיפסיק לעשות כן. משכך, מבקשת להרחיקו מהפעוטון. עוד ציינה כי במסגרת ההליך המתברר בבית המשפט לענייני משפחה, מסרה דיווח לעו"ס על הילדה, וכי המשיב כועס עליה מאוד ואמר לה לא להתערב.

4. בדיון אשר התקיים במעמד צד אחד באותו היום הוסיפה המבקשת כי לאחר שכתבה את הדו"ח בעניין הקטינה, בו תיארה את הרגרסיה במצבה, החל המשיב להתנכל לה, והוא מגיע לפעוטון ומצלם את הילדים,

אותה ואת הצוות בסתר. עוד טענה כי הצוות והורים של ילדים אחרים במסגרת מרגישים אי נוחות מהתנהלות המשיב. המבקשת טענה כי היא מצלמת את הילדים בפעילויות הגן בהסכמת הוריהם, אולם המשיב עושה כן מבלי לקבל הסכמת ההורים.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי המבקשת, ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת בתנאים שפורטו בהחלטתי. כמו כן, לאור העובדה כי המשיב עובד בשירות בתי הסוהר ונושא נשק במסגרת עבודתו, ועל מנת למנוע החרפה נוספת במצב אך מאידך גיסא לא לפגוע במקום עבודתו, הורתי כי לא יצא את מקום העבודה כשהוא נושא נשק.

6. בתגובתו מיום 18/02/18 טען המשיב כי האם בחרה שבתם תשולב בפעוטון של המשיבה, על אף הריחוק מסביבת המגורים שלה ושל, על דעת עצמה, ומאחר והמבקשת היא חברתה ואף קיימת ביניהן קרבה משפחתית רחוקה. לטענתו, המבקשת ואם בתו מנסים להכפיש את שמו בכדי למנוע ממנו את הקשר עם בתו. לחיזוק טענתו הפנה המשיב לדברי האם במסגרת דיון שהתקיים ביום 15/12/16 במסגרת **תמ"ש 10364-07-16** בו טענה ביחס לגננת כי: "מכירה אותה טוב".

7. עוד הוסיף כי המשיבה הגישה כנגדו בקשה למתן צו הגנה מכח החוק למניעת אלימות במשפחה אשר נמצא כי אין לו כל בסיס, וזאת כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 19/06/17 במסגרת **ה"ט 25121-06-17**.

8. על מנת לבסס טענתו כי איננו מטריד את המבקשת טען המשיב כי אף המבקשת עצמה ציינה במכתבה לעו"ס (אשר סומן נספח ז'), כי לא עונה כלל להודעותיה.

9. עוד טען כי על אף החלטותיו החוזרות של בית המשפט לענייני משפחה בעניין הסדרי הראייה, מנעה ממנו האם, בשיתוף פעולה מצד המבקשת, לקחת את בתו מהגן, וזאת בלמעלה מ-3 הזדמנויות שונות. לתמיכה בטענתו הפנה להחלטות בעניין הסדרי הראייה והפרתם מיום 06/02/18 במסגרת תלה"מ 54489-01-18, וכן להתכתבות בינו לבין האם בו טוענת כי עד לבירור העולב מ"הדוח" לא תאפשר קיום הסדרי הראייה עמו.

10. עוד טען כי המבקשת ניסתה אף להתערב בהליך הרישום של בתו לשנת הלימודים הבאה, וזאת לבקשת המבקשת וכפי שעולה מתצהיר המבקשת מיום 25/01/18, וכי בעניין זה ניתנה החלטת הש' גיא לפיה בשלב זה לא מצא כי יש מקום לזמן אותה לעדות והבקשה לזימונה נדחתה (נספחים י"א ו"ב לתגובה).

11. המשיב הוסיף וטען כי ביום 14/02/18 צילמה אותו המבקשת על אף שביקש ממנה שלא לעשות כן. כמו כן, טען כי ביום 16/02/18 שלחה לו הודעה בה התבקש שלא לצלם את הגן, הצוות והילדים בו, ובשל כך הסביר כי צילם את בתו מחוץ לגן.

12. ביחס לאירוע המתואר בבקשה למתן הצו העומד לפתחי טען המשיב כי באותו הבוקר לא נכנס לגן אלא עמד בחצר וביקש מהסיעות לקרוא למבקשת על מנת "לסגור את הסיפור" מאחר ופניו לשלום. כששאל לשלומה השיבה המבקשת כי "בסדר לא צריך את היחס הזה בתמימות" וביקשה שיפסיק לצלם, ובתגובה הוא טען כי היא אשר "התחילה עם הצילומים". בהמשך סגרה המבקשת את הדלת ונכנסה פנימה. בהמשך, שלח המשיב הודעה למבקשת לפיה "בסך הכל רצה לשוחח" על מנת להבין את פשר ההודעות, וכי ישמח לשוחח עמה.

13. בתגובתו מיום 18/02/18 הוסיף המשיב כי נודע לו שבמקביל להגשת הבקשה בפני מותב זה, ביום 18/02/18, הוגשה בקשת האם לסעד זמני לשינוי זמני השהות בפני בית המשפט לענייני משפחה, **תלה"מ 39326-02-18**, במסגרתו אף טענה כי הגיע באותו היום לגן כשנודף ממנו ריח חריף של אלכוהול. המשיב צירף אישור לגבי שעות עבודתו באותו היום וטען כי לא יתכן שטענה זו נכונה, וזאת מאחר ואם נכון היה הדבר, היה נעשה דיווח במסגרת עבודתו.

14. במועד הדיון אשר התקיים ביום 21/02/18 העידו המבקשת והמשיב.

המסגרת הנורמטיבית

15. **סעיף 4 לחוק** מקנה סמכות לבית המשפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת במקרים בהם התרשם כי אדם נקט הטרדה מאיימת.

16. **סעיף 2 לחוק** הגדיר מהי הטרדה מאיימת וקבע כי: "**(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו**".

17. **ס"ק (ב) לחוק** מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, התחקות או פגיעה בפרטיות.

18. בדברי ההסבר להצעת החוק התייחס המחוקק למושג הטרדה מאיימת בקובעו כי "**המושג הטרדה מאיימת... מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של המוטריד**".

ראו: **הצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א - 2001, הצעת חוק 3028, 23/7/01.**

19. ויודגש, כי החוק נחקק לאחר **חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו** ויש בו הגבלה על מעשיו של אדם ועל כן מן הראוי כי הפעלת החוק תעשה במתינות ובאופן מושכל תוך בחינה מדוקדקת של האיזון הנדרש

בין כלל השיקולים.

מן הכלל אל הפרט

20. ביחס לאירוע העומד בבסיס הבקשה המונחת לפניי, טענה המבקשת בחקירתה הנגדית כי: "הוא בא ואמר בוקר טוב תוך מחיאת כפיים ורואים הכל צבוע, אמרתי לו אתה מוכן להפסיק את הליצנות הזו, היתה עובדת שראתה זאת..." (ראו עמ' 5 ש' 21-23)

עם זאת, מצפייה בסרטון האירוע שתועד על ידי המשיב עולה כי למעט העובדה שהמשיב אכן צילם את המבקשת ולא נענה באופן מייד לביקשתה להפסקת הצילום, לא ניכר איום כלשהו בדבריו או בהתנהגותו של המשיב, ואף לא התנהגות המגיעה כדי 'ליצנות'.

יש לציין כי מסרטון האירוע מיום 18/02/18 עולה כי המשיב לא צילם רק את בתו במהלך כל הסרטון, וזאת בניגוד לטענתו במועד הדיון (ראו עמ' 6 ש' 34-35).

21. מזווית הצילום של הסרטון מיום 14/02/18 אשר הוגש על ידי המבקשת, ומאמירות הצדדים במהלכו, אני מסיקה כי הוא נועד לצלם את לקיחת הקטינה מהגן על ידי המשיב, וכפי שטענה בו המבקשת - "כמו שאתה מצלם אותי אני מצלמת אותך".

מהמפורט עולה כי התנהלות זו, של צילום ללא קבלת רשות, כאשר הצילום אף מתעד קטינים אחרים, היא התנהגות אשר שני הצדדים חטאו בה, ועל כך יש להצר.

22. בחקירתה הנגדית טענה המבקשת, בניגוד לנטען בבקשה לסעד זמני אשר הוגשה ביום 18/02/18, כי ביום האירוע לא נדף ריח של אלוהול מגופו של המשיב, וכי מדובר במועד אחר (ראו עמ' 4 ש' 33-36).

23. מהחומר אשר הוגש לפניי ומטיעוני הצדדים עולה תמונה מדאיגה של מערכת יחסים מורכבת בין הצדדים, אשר ככל הנראה נובעת ממערכת היחסים המורכבת בין המשיב לאם הקטינה, אשר אין ספק שלא מטיבה, וזו בלשון המעטה, עם הקטינה.

24. מהאמור עולה כי עובדות המקרה בעטיו הוגשה הבקשה, כפי שתועדו על ידי המשיב, אינן עולות בקנה אחד עם תיאור האירוע על ידי המבקשת, ומה שתועד איננו עולה כדי הטרדה מאיימת. זאת ועוד, כפי שצינתי לעיל, אף המבקשת נוהגת לתעד את המשיב וההתנהגות הדדית במידה מסוימת.

סוף דבר, מאחר ויש להפעיל החוק במתינות ובאופן מושכל, לאור ההדדיות שבמעשה הצילום ומשלא התרשמתי מקיומו של אלמנט מאיים מצד המשיב, לא שוכנעתי כי קיים בסיס להארכת הצו.

25. יובהר כי דעתו של בית המשפט איננה נוחה עם התנהלות הצדדים אשר מצלמים זה את זה על מנת לבסס טענותיהם האחד כנגד השנייה, ועל שני הצדדים לפעול על מנת להימנע ממעשים אלה בעתיד.

26. בנסיבות תיק זה, כאשר ברור כי גם התנהגות המשיב מעלה בעייתיות, אינני מוצאת מקום להטיל הוצאות.

27. מזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.